

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.1.2017
C(2017) 311 final

Stimate domnule Președinte,

Comisia ar dori să adreseze mulțumiri Camerei Deputaților pentru opinia sa referitoare la Comunicarea Comisiei privind propunerea de directivă de modificare a Directivei privind detașarea lucrătorilor, în ceea ce privește principiul subsidiarității, în conformitate cu Protocolul nr. 2 {COM(2016) 505 final}.

Comisia a luat notă de numeroasele preocupări exprimate de Camera Deputaților în legătură cu comunicarea și le tratează cu toată seriozitatea. Avem plăcerea de a profita de această ocazie pentru a oferi o serie de clarificări cu privire la propunerea respectivă și ne exprimăm speranța că acestea vor înlătura unele dintre îngrijorările Camerei Deputaților.

În opinia Camerei Deputaților, Comisia nu a răspuns, în comunicarea sa, la unele dintre argumentele privind subsidiaritatea, și anume la cele în care se susține:

- că statele membre pot deja să aplice, conform normelor actuale, măsuri adecvate pentru a se asigura că lucrătorii temporari detașați sunt tratați în același mod ca lucrătorii temporari naționali;

- că statele membre gazdă au deja posibilitatea de a impune agențiilor de muncă temporară din alte state membre regulile aplicabile agențiilor de muncă temporară naționale; și

- că statele membre au deja posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare a convențiilor colective sau a sentințelor arbitrale care au fost declarate universal aplicabile tuturor sectoarelor.

Ca observație generală, Comisia dorește să reamintească faptul că a analizat cu atenție toate avizele motivate primite atunci când a fost declanșată procedura prevăzută în Protocolul nr. 2 anexat la tratate. După această analiză, Comisia a răspuns, în comunicarea sa din 20 iulie 2016, la toate argumentele privind subsidiaritatea

*Dlul Liviu DRAGNEA
Președintele Camerei Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO – 050563 BUCUREȘTI*

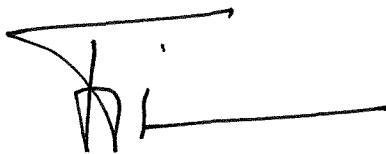
și, în special, la argumentele în care s-a subliniat că normele existente sunt suficiente și adecvate, deoarece permit deja statelor membre să depășească normele generale, ca în cazul extinderii convențiilor colective la alte sectoare în afara sectorului construcțiilor și al normelor aplicabile lucrătorilor temporari recrutați prin agenții de profil. Comunicarea (punctul 4.2.1.) se referă în mod specific la această argumentație înaintată de mai multe parlamente naționale. Comisia precizează că obiectivul general al propunerii este de a asigura, în toate sectoarele economice, atât condiții de concurență mai echitabile între prestatorii de servicii pe teritoriul național și prestatorii de servicii la nivel transfrontalier, cât și protecția, prin aceleași norme obligatorii, a lucrătorilor care desfășoară activități în același loc, indiferent dacă aceștia sunt lucrători locali sau lucrători detașați. Dacă statele membre ar avea doar posibilitatea, nu și obligația, de a aplica aceste norme, propunerea nu ar atinge pe deplin acest obiectiv.

Pentru răspunsul la observațiile specifice care nu sunt direct legate de subsidiaritate, Comisia recomandă consultarea anexei atașate.

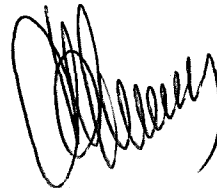
Precizările aduse în acest răspuns se bazează pe propunerea inițială a Comisiei de modificare a Directivei privind detașarea lucrătorilor, care se află, în prezent, în procesul legislativ ce implică atât Parlamentul European, cât și Consiliul.

Comisia speră că prezentul răspuns clarifică aspectele semnalate de Camera Deputaților și așteaptă cu interes continuarea dialogului politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

Frans Timmermans
Prim-vicepreședinte

Marianne Thyssen
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Comisia a examinat cu atenție fiecare chestiune ridicată de Camera Deputaților în opinia sa și are plăcerea de a oferi clarificările expuse în continuare.

Camera Deputaților regretă că nu a primit niciun răspuns din partea Comisiei, nici în comunicare, nici în scrisoarea care i-a fost adresată de Comisie, la argumentele fără legătură directă cu subsidiaritatea, în care se susține că:

- temeiul juridic nu corespunde obiectivului propunerii, și anume protecția lucrătorilor;*
- Comisia ar trebui să țină seama de degradarea din ultimii ani a statutului lucrătorilor locali din statele membre cu economii dezvoltate;*
- statele membre cu economii mai puțin dezvoltate se confruntă cu probleme specifice, în special cu emigrarea lucrătorilor cu înaltă calificare către statele membre cu economii mai puternice, dar, cu toate acestea, nu au insistat ca acest „exod al creierelor” să fie reglementat;*
- Comisia limitează necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile la asigurarea tratamentului egal al lucrătorilor și neglijează faptul că societățile din economiile mai dezvoltate beneficiază de know-how-ul lucrătorilor specializați în domenii de înaltă tehnicitate, de calificări superioare, de adaptarea mai ușoară la mediul profesional, de prestigiul companiei, de accesul la piețe etc.*

Comisia ar dori să reamintească faptul că procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Protocolul nr. 2 se referă exclusiv la principiul subsidiarității definit la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Prin urmare, aceasta prevede, în principal, că trebuie să se stabilească dacă obiectivul acțiunii propuse poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii.

În ceea ce privește preocupările politice menționate la punctele 9-14 din opinie și sintetizate mai sus, Comisia ar dori să facă observațiile redate în continuare.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene de Justiție, alegerea temeiului juridic pentru o măsură a Uniunii trebuie să se bazeze pe factori obiectivi, care pot fi supuși controlului juridic și printre care figurează, în special, scopul și conținutul măsurii. Dacă din examinarea unei măsuri a Comunității reiese că aceasta servește unui scop dublu sau are o componentă dublă și că unul dintre scopuri sau una dintre componente poate fi identificată ca principală sau predominantă, în timp ce cealaltă este doar incidentală, măsura trebuie să fie întemeiată pe un singur temei juridic, și anume pe cel necesar scopului sau componentei principale sau predominante.

În plus, propunerea referitoare la detașarea lucrătorilor modifică o directivă existentă, care se bazează pe un temei juridic echivalent. În orice caz, scopul principal al directivei este în continuare facilitarea furnizării transfrontaliere de servicii prin reglementarea termenilor și

a condițiilor de angajare a lucrătorilor detașați în acest context. Prin urmare, Comisia își menține părerea că temeiul juridic este adecvat scopului și conținutului propunerii sale.

În ceea ce privește presupusa degradare a statutului lucrătorilor locali din statele membre cu economii dezvoltate, Comisia nu este convinsă că aceasta este o descriere generală exactă a evoluției acestui statut. Cu toate acestea, chiar dacă, în spiritul argumentului, s-ar descrie evoluția în acest mod, Comisia nu distinge cu claritate modul în care propunerea ar putea contribui la o astfel de situație. Directiva din 1996 și propunerea de modificare a acesteia definesc condițiile stabilite de statul membru gazdă prin lege sau prin convenții colective universal aplicabile, care ar trebui acordate și lucrătorilor detașați pe teritoriul său. Propunerea nu intervine asupra conținutului material al termenilor și condițiilor de angajare în statul membru gazdă. Aceasta prevede numai că, oricare ar fi termenii și condițiile respective, aceștia trebuie acordați, în domeniul reglementat de propunere, și lucrătorilor detașați.

Mobilitatea lucrătorilor în Uniunea Europeană are, în ansamblu, un impact pozitiv, deoarece poate contribui la asigurarea competențelor cerute. Este de la sine înțeles că există provocări, inclusiv pentru statele membre ai căror lucrători cu înaltă calificare sunt angajați, în număr mare, în alte state membre. Detașarea lucrătorilor, care este temporară, permite economiilor UE să facă față cu mai mult succes șocurilor asimetrice, conducând, în același timp, la schimburi de competențe și la circulația de competențe, mai degrabă decât la un exod al forței de muncă cu calificare înaltă.

În sfârșit, în ceea ce privește argumentul că tratamentul egal al societăților naționale și al celor transfrontaliere ar trebui privit într-un context mai larg decât condițiile de angajare, Comisia ar dori să reamintească faptul că scopul directivei din 1996 și, de asemenea, cel al propunerii de modificare a acesteia, este de a crea condițiile necesare pentru o mai bună funcționare a pieței interne, în special în ceea ce privește libertatea de a presta servicii, printr-o armonizare limitată și specifică a termenilor și condițiilor de angajare, pe perioada de detașare, a lucrătorilor detașați. Comisia consideră că o astfel de armonizare este în interesul societăților care detașează lucrători, întrucât acestea pot anticipa costurile cu personalul pe perioada detașării.